

[Fisker.]

ogsaa de erhvervsmæssige Forhold har udviklet sig, vil Kapitalejere og Kapitalforvaltere med Hensyn til Bevarelsen af Værdierne i meget høj Grad være afhængige af, at Forrentningskravet svarer til de forhaandenværende erhvervsmæssige Muligheder. Er dette ikke Tilfældet, vil Værdierne uvægerligt smuldre udefra og ind efter, og der kan neppe være Tvivl om, at en Tilpasning af denne Art ved sine Virkninger vil volde megen Ulykke og sønderslaa meget, der ellers muligvis vilde kunne bevares enten helt eller delvis. En Sænkning af Renteniveauet i Øjeblikket er tvingende nødvendig, om man ønsker at undgaa noget saadant, og dette gælder naturligvis ikke alene Sparekasse- og Bankrenten for kortfristede Laan, men ogsaa Forrentningen af de faste Laan. I hvor stor Udstrækning Pengene vil søge over til Obligationsmarkedet, kan vel ikke paa Forhaand siges, men Udsigten til den højere effektive Rente vil utvivlsomt føre til en Bevægelse i den rigtige Retning, og ved at benytte Bestemmelsen under Punkt 6 i Lovforslagets § 4, der omhandler Krisefonden, tror jeg, det vil være muligt at naa frem til saadanne Kursansættelser, at Konverteringsmuligheden indtræder. I øvrigt vil Forslagets Vedtagelse afhjælpe den Trang, der i saa mange Maaneder har været til Stede, til en Billiggørelse af Kreditten og en Udvidelse af Kreditgivningen og Tilvejebringelse af nye Kreditter. Hvis Depressionen vokser, hvis Foretagsomheden indskrænkes fra Maaned til Maaned, træder det store Sammenbrud jo mere nær. Det gælder saavel herhjemme som andetsteds, men hvad der sker udenom, har vi ingen Indflydelse paa trods det, at mange af disse Afgørelser i høj Grad griber ind i vore indre økonomiske og erhvervsmæssige Tilstande og forøger vore hjemlige Vanskeligheder. Men i samme Grad, som dette er Tilfældet, vokser Forpligtelsen til i Fællesskab at bære disse Vanskeligheder og de Byrder, Krisen fører med sig, og til lige til i Fællesskab at værne om det, som sætter os i Stand til at staa Krisen igennem. Det største Tab skal maaske søges dér, hvor Arbejdsmuligheder, Arbejdsvillie og Arbejdsevne gaar til Spilde.

Det er under alle Omstændigheder et af de Tab, der gaar stærkest ud over Folkets Økonomi, og jeg tror, at det foreliggende Lovforslag vil medvirke til, at Tabet her kan formindskes derved, at der vokser Arbejde og dermed ogsaa forøget Forbrug og Omsætning og forøget Tillid frem af det Lovgivningsarbejde, som vi her staar i

Beredskab med at tilendebringe. Bag dette Lovforslag staar — derom føler jeg mig overbevist — ikke alene den danske Arbejderklasse og Bondestand, Landbrug og Industri, By og Land, men tillige det arbejdende Erhvervsliv, som altid har vist sig at have Villie til at overholde indgaaede Forpligtelser og udrede et aftalt Vederlag, men som i Øjeblikket uden egen Skyld i stor Udstrækning er berøvet Evnen dertil. Dette giver dette Lovforslag dets særlige Baggrund og Karakter, som man nødvendigvis maa have for Øje, naar dette høje Ting skal tage Ansvar for Forslagets Skæbne. Paa mit Partis Vegne vil jeg gerne takke den høje Regering for det Initiativ, her er udvist, og jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Krag: Efter de Udtalelser, som den ærede Ordfører for Udvalget (Fisker) nu har fremsat, kunde jeg skænke det ærede Medlem Hr. Hasle den flove Bemærkning, han fremførte om den Indflydelse, jeg har besiddet paa disse Sager. Jeg tror, det ærede Medlem savner Mulighed for at dømme derom, end sige *udtale* en Dom derom, men jeg skal indskrænke mig til i denne Forbindelse at sige til det ærede Medlem, at jeg efter den Forhandling, som har fundet Sted om de Ændringsforslag, som mellem anden og tredie Behandling indbragtes i Udvalget af mig, har opnaaet saadanne Udtalelser af den højtærede Minister med Hensyn til hans Forvaltning af Loven paa de Omraader, som disse Ændringsforslag angik, at jeg i saa Henseende har følt mig fuldt tilfredsstillet og derfor kunde tage Ændringsforslagene tilbage, en Fremgangsmaade, som det ærede Medlem Hr. Hasle, naar han bliver mere bevandret, end han antagelig i Øjeblikket er, i Forretningsgangen her i dette høje Ting, ganske sikkert vil erkende ikke rummer noget som helst nyt eller noget som helst besynderligt. Vi befinder os her paa et Lovgivningsomraade, som er nyt, og som er vanskeligt, hvor Mulighederne for at bedømme Omfanget og Dybden af Virkningerne af en saadan Lovgivning ikke paa Forhaand kan siges at være til Stede, men vi, der har medvirket til dette Lovforslags Fremførelse og til dets Gang her gennem det høje Folketing, nærer en sikker Forventning om, at dette Lovforslag, ophøjet til Lov, dog i nogen Maade maa faa den Virkning, som er tilsigtet. Derfor kan jeg ogsaa paa mit Partis Vegne her ved tredie Behandling anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Der er ikke den allerfjerneste Tvivl om,